

[Andreasen (Forsinge).]

en lang Aarrække. Thi naar det ærede Medlem siger, at det er første Gang, man staar overfor at bevilge Midler til en fortsat Jordudstyknings efter 4. Oktober-Lovens Princip, Tvangsfæstet, som de nu kalder det, maa jeg sige, at det ærede Medlem vel er klar over, at medens han var Landbrugsminister, har vi i forskellige Aar faaet gennemført Bevillinger paa adskillige Millioner til Indkøb af Jord til Udstykning efter denne Lov. Jeg forstaar ikke, at man paa det nuværende Tidspunkt, efter at man selv har været med til at gennemføre det, efter at man selv har administreret det som Flertalsparti baade i dette Ting og i det andet Ting, at man saa i det Øjeblik, man er kommet i Mindretal og er blevet Opposition, sætter sig imod det altsammen og fordrer, at det hele skal ændres. Man havde dog kunnet vente, synes jeg, at man, naar man nu stod ved en Rigsdagssamlings Slutning, hvor det har vist sig, at man ikke har kunnet komme til Forlig om de tidligere fremsatte Jordlovforslag, i hvert Fald havde indrømmet overfor det Flertal, som Folketinget nu en Gang er i Besiddelse af, at vi havde Ret til at fortsætte Udstykningen her i Landet eet Aar endnu paa det Grundlag, der har været gældende gennem mange Aar. Men efter det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Udtalelser skal dette altsaa stoppes helt, og det maa saa blive paa Venstres Ansvar, at Jordudstyknings paa hele dette Omraade hører op. Vi har paa mange forskellige Maader prøvet at faa et Forlig i Stand angaaende Jordlovene, men det har ikke været muligt.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kom ind paa adskillige Spørgsmaal, jeg skal ikke følge det ærede Medlem, for saa vilde vi straks komme ind i en stor Debat, men jeg vil dog have Lov til at sige, at naar det ærede Medlem fremhæver, at vi fra vor Side er blevet bange for at gaa ind paa at lade de unge vælge frit, ved det ærede Medlem godt, at det Forslag, Venstre her har stillet, ikke stiller de unge frit overfor en Jordlovgivning af denne Art. Det ærede Medlem ved udmærket godt, at i det Øjeblik vi fra vor Side havde indrømmet dem den Forskelsprioritet, eller hvad det er, der skal sættes ind, vil 4. Oktober-Loven være

slaaet ud, fordi man netop, naar man kan overtage Brugene efter de Bestemmelser, her er gældende, hvor de skal forrente den til enhver Tid værende Jordværdi, hele Livet igennem kan blive ved at sidde som mindre Jordbrugere. Det er herom, Striden staar, men jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa disse Stridspunkter, som vi jo tidligere har været stærkt inde paa.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at med Hensyn til Jordkøbene i Sønderjylland vil jeg haabe, at baade den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, som den ærede Ordfører ønskede, vil svare paa de Bemærkninger, det ærede Medlem fremførte. I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Hans Hansen: Jeg vil gerne ganske kort paa min Gruppens Vegne tilsige disse to Lovforslag vor Støtte. Uden at jeg skal optage ret meget af Tingets Tid, vil jeg overfor det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtale, at naar det ærede Medlem saa stærkt hævder, at der er en afgørende Forskel i den Besiddelsesform, her er Tale om, forekommer det mig, at Forskellen egentlig ikke er større end, at man kan tvistes om, hvorvidt Staten eller det private skal eje Jordrenten. Anden Forskel er der ikke.

Naar Staten med store Tab anvender sine Midler til Indkøb af Jord, indrømmer jeg, at dèr er ogsaa et svagt Punkt, idet Vurderingen ikke staar i Forhold til Handelsprisen, men jeg indser ikke, at det bliver bedre, hvis man gaar ind paa det Princip, det ærede Medlem gør sig til Talsmand for, det vil efter almindelig Opfattelse kun betyde, at Forskellen i Jordvurderingerne og Handelsprisen, som private betaler, bliver endnu større og derfor ogsaa Tabet for Staten større, end det bliver efter Princippet i 4. Oktober-Loven. Spørgsmaalet er kun dette, hvem der skal eje Jordrenten, om det skal være private eller Staten, men der ligger et stort Princip i § 3, hvor der er Tale om at anvende et Beløb af Jordfondens Midler, der andrager godt 113 Mill. Kr. Hvis disse Midler — det har jeg paapeget ved en anden Lejlighed — fremdeles anvendes til Indkøb af Jord med Tillæget paa 4—5 Mill. Kr.